

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Thevpoli Bened. F. Patric. Veneti,
Academicarum Contemplationum Lib. X**

Piccolomini, Francesco

[Basel], 1590

VD16 ZV 12463

De Parcis. Cap. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12918

guis est particulis, non in toto: immò ea transgressio in illis particulis, est cum conseruatione ordinis: quoniam ex propria natura, & cõditione sunt tales, vt secùs se habere possint. Sic fati decreta sunt similia lignis ad igne conortis, & fusus ex adamante cõstat: ac demum feruatur ordo, & lex à Deo imposta: quia, vel proxime, vel remotè omnia subiiciuntur fato, & relabuntur in fatum. Quæ autem à Poetis dicuntur, non omni ex parte approbanda sunt; sed quatenus veritati, & rationi sunt consentanea: Ideo Plato in sua R.P. ex dictis Poetarum, nonnulla approbanda, alia penitus reicienda ostendit. Qua de re Arist. à Platone non dissentiens, in rebus contingentiam concedit.

De Parcis.

CAP. VII.

ANima mundi, quæ Dea necessitatis nuncupata est, etiam conuenienti metaphora, mater humanarum conditionum, humanarumq; sortium dicta est; & iure quidem: nam ab ea, per conuenientia media sortes mundanæ in exitum perducuntur. Siceius tres numerantur filia ex Demogorgone natæ, quæ vulgò Parcæ nuncupantur. Dicuntur Parcæ, vel à contrario sensu, quia nemini parcant, vt est communis sententia; vel potiùs, vt ego censeo, quia cum nemo sit sua sorte contentus, Parcæ, hoc est Aua-

M 4

ræ ab omnibus iudicantur. Accommodatissima profectò est metaphora, qua vsi sunt prisci, cum Poetæ, tum Sapientes: dum tres animæ mundi filias, finxerunt esse tres fœminas nentes, & ex stamine fila ducentes. Nam mater est anima mundi; filia sunt tres eius animæ vires, rerum fatalium ordinem absoluentes: Mater cœlum reuoluit genibus, hoc est mira facilitate, & infima facultate motui accommodata: cum interim vis eius superna, vnâ cum mente circa diuina versetur. Fusus, quo stamina nent filia, ex adamante conflatus: si ad externam fusi imaginem respicimus, est mundi axis, centro, polisque munitus: si rei conditionem consideramus, est natura per corpora diffusa, cuius instrumento anima mundi cuncta ad exitum perducit. Vertigium fusi, à Platone constare dicitur ex adamante, aliisque materiis: nam vertigium est cœlum, & præsertim firmamentum: in quo, ob orbium multitudinem, stellarumque cõditiones varias, nedum adamantis soliditas reperitur: verum insuper inueniuntur alia, ac eminentiores materiae cõditiones. Stamen est cœli fœcunditas: cum qua mox corporea rerum vita, ob distantiam à cœlo, ob tenuemque virtutis participationem, fluxilemque conditionem, fragili, tenuisque filo dicitur alligata. Filia animæ mundi, explentes mûnera fati, tres sunt: Clotho, Lachesis, Atropos: æquali inuicem interuallo in throno sedentes, vestibus albis induta, capite

coro

coronatæ, & ad Syrenarum Harmoniam canentes: quarum Lachesis, præterita; Clotho, præsentia; Atropos, futura irremeabilia canit. Clotho vnà cum matre, intermissione quadâ temporis, dextra manu tangens externam fusi circumferentiam, illum circumducit: Atropos sinistra tangens internam circumferentiam, id ipsam efficit: Lachesis vicissim vtraque manu vtrinque tangit, vt refert Plato in 10. de R. P. Quibus vulgaribus velaminibus latentia, & præclara mysteria elegantissimè circumtegentur. Sunt tres istæ filiæ, non firmamentum, Saturnus, & aggregatum ex reliquis Planetis, vt in 12. de Legibus censuit Ficinus; cum enim mater non sit corpus, neque etiam nomine filiarum corpora intelligere debemus: sed potius sunt tres vires, vel tria munera animæ mundi, vel ipsamet anima ad tria relata. Iurè dicuntur tres: nam cuncta ternario, quasi initio, medio, & fine; vel essentia, potentia, & actione perficiuntur. Insuper sunt tres, quoniam anima mundi, ea, quæ à mente in æuo, & supra tempus collocata recipit; in tria mox tempora distribuit, in præteritum, præsens, & futurum; quibus mobilia subiiciuntur. Prætereà dicuntur tres; quoniam anima mundi, in sui muneris functione ternario vtitur: nam ea, vt media, aliunde recipit; mox recepta in se continet; tertio in alia vitæ sortes diffundit. Prætereà, dum etiam consideratur anima, vt aliis varias vitæ condiciones impartitur, ter-

nario utitur; quatenus cætera recipiunt ab ea suæ vitæ initium, medium, & finem. Præterea consideratur anima mûdi, ut rationibus, quasi feminibus grauida; ut pariens, ut parta seruans; suoque fine terminâs, & absoluens. Demum ternario utitur; quatenus disponit, quæ semper, quæ rarò, & quæ frequenter eueniunt. Iure itaque filiæ eius tres sunt dictæ. De quibus loquens ter maximus Mercurius in Asclepio inquit; Fatum tribus constare, Imarmene, quæ rerum omnium parit initia; Necessitate, quæ initia ad progressum cogit; demum Ordine, id est dispositione temporis. Per has itaque Parcas indumentis albis, hoc est, cõditionibus inuiolabilibus indutas; quæcunque in Ideis, quasi in Glomo sunt inuoluta, euoluuntur, & explicantur in corpora. Hæc de Parcis explicata, consentanea sunt principiis Academicorum: ex opinione Aristotelis, secus esset dicendum. Quæ enim Platonici ad mundi animam, eiusque vires referunt; Peripatetici, vel ad Deum, vel ad naturâ sub Deo ordinatam, esse referenda existimant.

De Animis Sphærarum.

CAP. VIII.

Animam mundi, veluti ducem, insequuntur duodecim animæ duodecim sphærarum mundi; octo scilicet cœlestium orbium, & quatuor elemëtorum. Hoc eleganter protulit Plato in Phædro inquit; Magnus utiq; Dux in cœlo Iupiter, citans